

 HARLEQUIN®

Sjalocline roman

BRONWYN
SCOTT

SKANDAALSE
DEBÜTANDI
SALAEU

Bronwyn Scott
SECRET LIFE OF A SCANDALOUS DEBUTANTE
2011

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-le. Kaanekujundus pärineb Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud. See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Virve Pillau

© 2011 by Nikki Poppen

© 2012 Kirjastus ERSEN

® ja TM litsentseeritud kaubamärgid kuuluvad Harlequin Enterprises Limitedile. Kaubamärgid, mis on tähistatud märgiga ®, on registreeritud Eestis ja/või Siseturu Harmoneerimise Ametis või mõnes muus riigis.

E01235212
ISBN 978-9949-25-163-6

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja e-raamatud www.ebooks.ee

Autori märkus

Beldoni ja Lilya seiklus toimub Kreeka iseseisvuspüüdluste taustal. Londoni konverents oli liiga hea võimalus, et seda niisama käest lasta. Fanarioodid on huvitavad inimesed ja paljud neist kolisid tõepoolest pärast 1822. aasta Chiose massimõrva Londonisse. Nad elasid peamiselt Finsbury Circuse piirkonnas, kus on tänapäevalgi näha Kreeka traditsioonide mõju. Kõik need on minu raamatus tõestisündinud faktid, ent ma olen siin-seal ka omalt poolt ühtteist välja mõelnud.

Tol ajal oli Euroopa idaosas hulganisti salaühinguid. Filiki Eteria on neist üks tuntumaid. Ent Filiki Adamao on minu fantaasia vili. Ka on väljamõeldiseks teemant. Roosad teemandid, nagu Lilya käes olev Adamao, on isegi praegu haruldased.

Loodetavasti meeldib teile Beldoni ja Lilya otsirännak, mis on nii seiklus teemandi kaitsmiseks kui ka teekond enese leidmiseks. Teemandi kaitsmise läbi õpivad nad iseennast tundma ja avavad end armastuse lõpututele võimalustele.

Palun külastage ka minu veebilehte www.Bronwynnscott.com või minu blogi www.Bronwynswriting.blogspot.com ja andke endast sel moel märku! Mulle meeldib lugejate arvamusi kuulda.

Esimene peatükk

Beldon Stratten, neljas Pendennyse parun, oli abielulise tähtsusega missioonil. Tema rahaasjad olid korras – see oli Londoni seltskondliku eliidi seas eeltingimus heaks abieluks või siis väärrikaks surmaks. Kuna Beldon polnud ei abielus ega surnud, ei jäänud tal üle muud, kui seda väidet pimesi usaldada. Mõned tema tuttavad kinnitasid, et neil kahel asjal pole suurt vahet. *Tema* polnud oma otsust veel teinud.

Beldon vaatas saalis ringi ja jagas selle mõttes neljaks. Ta valib *neist* ühe. Ehk tagasihoidliku kaasavaraga, ent laitmatu päritoluga kena preili Canby. Või preili Ellsworth, vikondi lapselaps, kelle rahalised eelised tegid tasa teiste eeliste puudumise. Või hoopis elegantne Elizabeth Smithbridge oma jäise ilu ja kahekümne tuhande naelaga. Beldon kehtas mõttes õlgu. Ei. Mitte preili Smithbridge. Liiga külm. Mehel peavad olema mingisugusedki põhimõtted, *kõik* ei sõltu rahast.

Armas taevast, kas preili Canby pilgutab sulle silma? Kõnealune preili tantsis temast mööda koos noore krahvitiitli pärijaga, kaaludes ilmselgelt veel kõiki valiku võimalusi. Ta pilgutab päris kindlasti silma.

Beldon haaras mööduva teenri kandikult jaheda šampanjapokaali ja ütles endale mõttes toosti.

Tere tulemast uude hooaega.

Nüüd on neli kuud aega võimalikke variante kaaluda.

Ja neli kuud aega lasta ennast hinnata. Beldon polnud mingi naiivne nooruk oma esimesel hooajal. Kuni tema hindas vallalisi naisi, kellest mõned olid muidugi lihtsamini kättesaadavad kui teised, hindasid nemad ka teda.

Beldon võttis pokaalist lonksu. Valge pitsi ja roosade paelte vahus hõljus temast mööda krahvi tütar ja selle hooaja kõige ahvatlevam pärijanna leedi Eleanor Braithmore. Kaine mõistus, mida Beldonil oli piisavalt, soovitas seda daami piirama hakata. Rikas, noor ja ilus Eleanor oli kõike seda, mida hästi kasvatatud härrasmees soovida oskas.

Ent siis liikus mehe pilk edasi ja märkas *teda*.

Või täpsemalt öeldes – ta märkas selle naise *selga*.

See daam ei olnud Eleanor Braithmore.

Ta oli absoluutselt tundmatu.

See naine oli vapustav.

Beldon nägi küll ainult tema selga, aga milline selg see oli! Ta tänas mõttes moejumalaid, kes olid määranud, et selle aasta tualetid peavad olema sügavama dekolteega ja jätma õlad paljaks, näidates ahvatlevalt naise selga ja kenade ümarate õlgade naiselikku kaart.

Kõnealusele naisterahvale sobis see viimane moeröögatus erakordselt hästi. Naise ronkmustad juuksed olid kõrgele pealaele kuhjatud ja pärlikettidega läbi põimitud, jättes saleda kaela ja selja piisavalt paljaks, et tuline ihasööst Beldoni sisemust tabaks. Ta tajus end ühtäkki ja väga teravalt seksuaalse olendina, mehena, kes tunnistab oma loomulikke kihkusid. Mida ta küll koos säärase naisega

korda saata võiks! Pelgalt naise nägemine lausa anus meest fantaseerima.

Beldon sulges korraks silmad ja kujutles selle sirge elegantse selja tekstuuri oma hellitavate sõrmeotste all. Isegi praegu, saali teises otsas ja naise nägu nägemata, kibelesid tema sõrmed naise sensuaalset nahka silitama, kaela ja õla vahelist nõgu kergelt suudlema.

Beldon võrgutas naist mõttes. Too oleks küünlavalgel imeilus. Ta läheneks naisele tagant, paneks käed kergelt, ent kindlalt nendele paljastele õlgadele ja lükkaks kleidi õhukese kanga mööda käsivarsi alla, lastes sellel liuelda üle kitsaste puusade, kuni terve selg on paljas ja lohk kumera istmikukaare kohal ilmub nähtavale.

See naine oleks alasti ülikaunis.

Mehed teavad sääraseid asju vaistlikult. *Ja nutikas mees peletab "säärased asjad" sügavale ajusoppi, kus on nende õige koht, kust need ei pääse loogikat ja kainet mõistust mõjutama.*

Beldon Stratten oli igatahes nutikas mees.

Sääraste naudingute jaoks oli oma aeg ja koht ning varem oli ta sageli säärasele naudingutele ka järele andnud. Praegu ei olnud selleks sobiv aeg. Ta oli tulnud siia abikaasat otsima, mitte ahvatleva võõraga armusuhet alustama.

Beldon tõmbas sügavalt hinge ja loobus sellest fantaasiast. Olgu see naine kes tahes, ta ei kuulunud mehe mõtetes koostatud kandidaatide nimekirja ja oli ka selge, miks. Võrgutav abikaasa toob endaga kaasa terve hulga võimalikke hädasid. Beldon uskus kindlalt kõnekäändu, mis soovitas ennekõike mõõdukust. Kui midagi on liiga palju, väljub asi kontrolli alt. Tema isa eeskuju oli talle seda õpetanud.

Siis too naine pöördus, tema nägu oli nüüd selgelt näha ja Beldoni head kavatsused põrmustused.

Mehe samm takerdus.

Hingamine muutus katkendlikuks.

Lilya.

See salapärane naine polnud sugugi salapärane. See oli ju Lilya Stefanov, tema sõbra Valeriani eestkostevaline. Beldon oli teda Valeriani kodus Cornwallis kohanud, aga see oli üsna ammu. Viimasel aastal olid investeeringud teda tihti kodust eemale viinud.

Muutus oli vapustav. Sel neiu polnud peaaegu mitte midagi ühist kena, ent lihtsalt rietatud tüdrukuga, keda Beldon mäletas. Vahepeal oli tütarlapsest sirgunud erakordselt kaunis naine. Täna õhtul oli ta lausa täiuslik oma elevandiluukarva kreppriidest tualetis. Kui kleitide puhas valge toon muutis teised neiu kuidagi ilmetuks, siis Lilya lausa säras, tundudes selle hooaja üldise lemmiku, paksu siidkanga keskel õhkõrn. Ta oli nagu enesekindel naine saalitäie äsja koolipingist pääsenud tüdrukute seas, kes polnud ühegi mehe kuuevarrukast enne tänast veel katsudagi saanud. Lilya ei olnud tagasihoidlik. Tema ilusates lillakates silmades oli sära, milles kumas eksootiline lubadus.

Märgates poissmehena kõike kaunist ja naiselikku, pani Beldon ka tähele, et naist ümbritses terve hulk austajaid. Kes siis ei tahaks tema ilu paistel peesitada? Peagi on pool Londonit tema jalge ees. Aga Beldon ei ole nende seas, kui keelatud sisemised kihud kõrvale jätta.

Beldon ei pidanud Lilyat enda jaoks parimaks kandidaadiks. Ta teadis, mida tahab. Ta oli terve talve ideaalse abikaasakandidaadi peale mõelnud – naine, kel on koge-

must mõisa majapidamise juhtimises, naine, kes toob kaasa teatava rahalise turvatunde. Beldon oli kümme aastat vaeva näinud, et Pendennyste varandus taas väärikas oleks. Ta tahtis, et tema naine suudaks sama rada jätkata.

Lilya oli küll ilus, aga need kaks tingimust jäävad tal kahtlemata täitmata. Ta oli Valeriani eestkostevaline, Makedooniast pärit fanarioodist põgenik. Oli kahtlane, kas ta suudab Inglise ühiskonda täielikult sisse sulada. Naise kaheldavad võõrustajaoskused varjasid aga Beldoni tõsisemat muret. Isegi kui need oskused osutuksid suurepäraseks, võis ometi takistuseks saada rahapuudus. Lilyal oli olemas Valeriani antud heldekäeline kaasavara. Ent Beldon poleks saanud sõbra raha vastu võtta. Kui südametunnistus kõrvale jätta, siis oli kindel see, et ta pidi abielluma naisega, kel on vähemalt natukenegi raha. Ta ei saanud endale lubada luksust abielluda vaese naisega.

Ent Lilya oli vastupandamatu. Beldon leidis, et peaks endast vähemalt märku andma. Ta oli selleks kohustatud kui Valeriani sõber ja naisevend. Kui ta neiu ei tervita, peetaks seda kummaliseks. Ta läheb ja tervitab naist, ei muud, ja asub siis uuesti piirama täiuslikku inglise roosi Eleanor Braithmore'i.

See täiuslik härrasmees vahtis teda kuuma sütt meenutavate siniste silmade pingsa pilguga, mis uurisid ja põletasid. Lilya tähelepanu oli köitnud nimelt see "põletav" mulje.

Ei, enam mees ei vahtinud, vaid oli hakanud liikuma. Lilya poole ja sedavõrd kindla sammuga, et mehe kavatustes polnud mingit kahtlust.

Lilya ei tundnud teda kohe ära, ehkki mehes oli midagi tuttavat – laiad õlad, pikk kasv, enesekindel samm ja kastanpruunid juuksed. Otsustavaks said needsamad silmad – erksinised ja pingsad. Lilya teadis vaid üht sääraсте silmadega meest.

Beldon Stratten.

Nii et ta oli tagasi.

Mõistus seedis seda informatsiooni objektiivselt. Kõhus tekkis õõnes tunne ning sisemus seedis seda informatsiooni sootuks teistmoodi, mis polnud kuidagi seotud Beldoni ootamatu väljailmumisega, vaid hoopis viisiga, kuidas see rafineeritud elegantne ja maskuliinne tumedas õhtuülikonnas mees tema käe kohale kummardus.

“*Enchanté*, preili Stefanov. Pole ammu näinud.”

“Lord Pendennys, kui meeldiv teidki näha.” Lilya tegi kerge reveransi, sundides end asjade tegelikule seisule mõtlema. Valeriani naisevennana oli mees kohustatud teda tervitama. Mõni rumalam tüdruk oleks seepeale põlvist nõrgaks läinud. Ent Lilya tajus liiga teravalt talle otsa vaatavate siniste silmade pilku ja mehe puudutuse mõjul tekkinud ootamatut erutusvärinat. Mees ei teinud midagi valesti, ometi õnnestus tal pealiskaudne tervitus millekski enamaks muuta.

Võib-olla sellepärast jälgisidki kõik naised seda meest üsna avalikult üle lehvikute serva. Kiirpilk saalile näitas, et Beldon pakkus huvi väga paljudele. Miks ka mitte? Enesekindel mees on ligitõmbav ja enesekindlust sel mehel jagus.

Säärane reaktsioon sundis Lilyat arutlema, milliseid varjatud oskusi Beldon Strattenil veel võib olla, kui ta naistes seesugust tähelepanu suutis äratada. Ja sellele järgnes kohe

järgmine uudishimulik mõte: kui kerge puudutus mõjus talle nii põhjalikult, milliseid tundeid siis mees temas veel võiks äratada? Selle mõtte peale läbistas Lilyat magus värin.

Beldon haaras osavalt tema randme küljes rippuva tantsukaardi ja avastas, et ta on kohe algavaks valsiks vaba. See oli ka ainus vaba tants. "Sooviksin selle tantsu endale broneerida. Loodetavasti ei jäänud ma hiljaks."

Oli otsekohe selge, et see mees on tõsiselt võetavam kui Lilyat tavapäraselt ümbritsevad noormehed. See mees oli täisjõus, tal oli piisavalt vanust, et vastutust kanda, ent ta oli ka piisavalt noor, et elu nautida.

Lilya võis vaid oletada, millised need naudingud võiksid olla. See mees ei tegelenud kõrgseltskonna tavapärase tegevuste, hasartmängude ja naiste tagaajamisega. Enesekindluse järgi otsustades oli ka selge, et ametlikult viisakast käitumisest hoolimata tundus, et Beldon Stratten talitseb end tahtejõu abil. Temast õhkus ohjeldatut võimukust, teatavat salapäraselt tagasihoidlikkust. Lilya oletas, et kui keegi pääseks nende silmade taha ja näeks mehe mõtteid, avalduksid seal suured saladused ja vabaneks midagi ürgset. Praegu oli mees nagu vankumatu kindlus.

See mees tahtis temaga tantsida.

Kohe.

Lilyat tabas taas erutav värelus. Ta tundis end selle lihvitud ja elukogenud mehe kõrval plikakesena.

"Kas te olete närvis, preili Stefanov?" küsis mees vaikselt tema kõrva juures, juhatades naise tühjale kohale tantsupõrandal. "Ma ei oleks seda oodata osanud."

"Närvis" polnud just õige omadussõna, aga kuidas kirjeldada erutust, mida mehe vähimgi puudutus tekitas. "Ma pole teid lihtsalt kaua aega näinud."

“Mina teid ka mitte, preili Stefanov. Kui ma teid nägin, oleksin äärepealt soolasambaks tardunud.”

Jumaluke, see mees oli imeliselt osav meelitaja. Lilya jäi teda peaaegu uskuma. Kui mehe pilk olnuks soojem, oleks ta ehk uskunudki. Aga ehkki see pilk oli pingeline, oli see samas ka eemalolev.

Muusika alustas. Beldon pani käe kergelt, kuid kindlalt ja võimukalt tema pihale ning neiu tajus meest veelgi teravamalt. “Kas alustame preili, Stefanov? Te ei tundu olevat naine, keda tants kuidagi võiks ärritada.”

“Kas te tunnete mind paariminutilise tutvuse järel nii hästi?” andis Lilya vastu. Mees võis ju olla Valeriani naisevend, aga tema polnud mehega varem kahekesi olnud. See mees oli siiski igas mõttes võõras, ehkki selline, kellest ta oli salamisi unistanud – kena ja vapper nagu kangelased. Mõistlik oleks unistamisega piirdudagi. Säärane mees on ohtlik. Lilya mõtles, et ta võib endale lubada ju ühe valsi, aga see on ka kõik. Kui ta endale enamat lubab, jääb talle vaid purunenud süda või lõpeb asi millegi veelgi hullemaga. Ei, Beldon Stratten polnud tema jaoks.

Lilya pani käe mehe õlale, tunnetades tantsu intiimset lähedust. Mees ümbritses teda ümberringi – odekolonni sandlipuu ja tsitruse hõng õrritas ninasõormeid, mänglevad lihased flirtisid läbi kinda tema sõrmeotstega, tuleta- des meelde, kui maskuliinse mehega on tegu ning see oli ühtlasi joovastav ja samas ka üpris häiriv. Võib-olla tõestab ta mehele, et tolle oletused on väärad.

Lilya oli varemgi meestega tantsinud, samasuguses tantsuvõttes seisnud ja mitte kordagi polnud ta oma partnerit sedavõrd teravalt tajunud.